

Nr 330.

Av herr **Jeppsson**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 50, angående försvarsväsendets ordnande.

Enär jag anser, att, då armén nu kommer att rätt avsevärt reduceras, det är av så mycket större vikt, att flottans stridsvärde underhålles, böra utöver de förslag, som göras i Kungl. Maj:ts proposition nr 50 i denna fråga, åtgärder vidtagas för att säkerställa flottans successiva ersättande genom nybyggnader under de närmaste åren.

I kungl. propositionen nr 50 påvisar försvarsministern, att den flotta, som han vill bibehålla, och vilken flotta är betydligt mindre än den, som försvarsrevisionen på sin tid föreslog, skulle för att jämnt kunna omsättas kräva ett årligt anslag för nya, moderna fartyg av 13.425 miljoner kronor. I bil. 1 till proposition 50 upptager statsrådet å sid. 424 anslaget till krigsfartygsmaterielens förnyelse till allenast 5.0 miljoner kronor årligen. Medan detta belopp är alldeles för lågt till flottans regelbundna omsättning i något så när tillfredsställande omfattning, är ett belopp av 13.425 miljoner kronor årligen ganska avsevärt, och det överstiger med mer än en miljon, vad jag i motion till 1924 års riksdag föreslog för de närmaste åren. Ehuru jag är mycket tveksam, om man kan räkna med en mindre flotta än den av försvarsrevisionen föreslagna och således håller för sannolikt, att vi i framtiden måste för flottans ersättningsbyggnader räkna med ett högre belopp än 13.425 miljoner kronor årligen, anser jag dock, att vi nu, innan kostnaderna för övergångsstaterna hunnit nedgå, icke kunna årligen offra så mycket, även om man såsom jag tillmäter flottan en mycket stor betydelse. Det förefaller ej heller, som om flottans egna myndigheter just för ögonblicket skulle kräva fullt så mycket. I Kungl. Maj:ts proposition till årets riksdag rörande anslagen till fjärde huvudtiteln för året 1925—1926 meddelar försvarsministern å sid. 163, att marinförvaltningen, utöver den ersättningsbyggnad, som beslöts av 1924 års riksdag, hemställt om anslag till byggande av 2 jagare och 1 U-båt för sammanlagt 18.3 miljoner kronor. Skulle ett dylikt byggande beslutas av detta års riksdag, föregripes i alla fall icke frågan om ersättningsbyggnad av stora fartyg, vilken fråga försvarsministern vill hålla öppen till år 1927, men vidmakthållandet av flottans torpedfartyg kunde fortgå på ett någorlunda tillfredsställande sätt. Om årets riksdag anvisar den summa, som försvarsministern begär för ersättningsbyggnad för året 1925—1926 eller 5.6 miljoner kronor, så återstår av det anslag, som beviljades i följ. 14.62 miljoner kronor. Om härtill lägges 18.3 miljoner kronor för ovan angivna fartyg, så blir ett anslag av 32.92 miljoner kronor erforderligt,

vilket enligt min uppfattning bör fördelas på budgetåren 1926—1927, 1927—1928 och 1928—1929. Summan per år bör redan året 1926—1927 bringas i överensstämmelse med den, som försvarsministern kommit till, sedan han beräknat, att fartygens livslängder skulle ökas, således 11.16 miljoner kronor per år. De nya fartygen böra, i betraktande av flottans obestridligen stora behov av ersättningsbyggnader efter senare års långa uppehåll i fartygsbyggandet och materielens förslitna tillstånd, så vitt möjligt påbörjas redan under budgetåret 1925—1926.

På grund av ovanstående får jag alltså föreslå,

att riksdagen ville besluta, att utöver den ersättningsbyggnad, som beslöts av 1924 års riksdag, nämligen 2 jagare, 2 torpedundervattensbåtar och 2 motortorpedbåtar för en sammanlagd kostnad av 23.72 miljoner kronor, nu bevilja medel till byggande av ytterligare 2 jagare och 1 torpedundervattensbåt för en kostnad av tillsammans 18.3 miljoner kronor, vilken senare summa bör fördelas på budgetåren 1926—1927, 1927—1928 och 1928—1929, med rättighet för Kungl. Maj:t att förskottsvis utanordna medel för påbörjande av de 2 jagarna redan under budgetåret 1925—1926.

Stockholm den 19 mars 1925.

Ola Jeppsson.